

مشروعیت انواع استخاره در مکتب اهل بیت علیهم السلام

سجاد ابراهیمی^۱

^۱ دانش آموخته کارشناسی علوم قرآن و حدیث، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد،

چکیده

استخاره به معنای طلب خیر، عبارت است از عملی که شخص هنگام متحیر شدن بین دو امر، به وسیله آن یکی از دو امر را برمی‌گزیند و از امور دینی بسیار رایج در جامعه است که انواع مختلفی دارد و معروفترین آن‌ها، استخاره با تسبیح و قرآن است. به دلیل وجود قاعده تسامح در ادله سنن، در ادله استخاره به عنوان یک عمل مستحب تسامح شده و بدون بررسی دقیق، انواع مختلف آن را از آموزه‌های اهل بیت (ع) دانسته و به آن عمل شده است. مانع شدن این امر از اجرای بعضی طرح‌ها در بعضی مواقع، سبب شد تا به بررسی مشروعیت اصل استخاره و انواع آن بپردازیم. لازمه‌ی این کار، بررسی قاعده تسامح در ادله سنن بود که پس از بررسی و نقد آن، لزوم بررسی دقیق سند و متن ادله استخاره را ثابت کردیم. بعد از بررسی و نقد احادیث موجود در باب استخاره و نظرات موافقین و مخالفین، به بطان مشروعیت استخاره با قرآن و تسبیح، و اثبات برتری استخاره با نماز و دعا و مشورت رسیدیم.

واژه‌های کلیدی: استخاره، استقسام، ازلام، استخاره با قرآن، تسامح در ادله سنن